

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ระบบสุขภาพในอนาคตจะต้องเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง เพื่อตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงทางด้านประชากร เศรษฐกิจ ระบาดวิทยาของโรค ความคาดหวังของผู้ใช้บริการ และการเปลี่ยนแปลงด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี บทบาทของรัฐในการจัดการระบบสุขภาพแบบยั่งยืน จะต้องปฏิบัติภารกิจที่สำคัญอย่างต่อเนื่องโดยทุกคนที่เกี่ยวข้องกับภารกิจเหล่านี้ รวมถึงการกำหนดทิศทางและชี้แนะระบบสุขภาพ การเฝ้าระวังและประเมินอย่างต่อเนื่อง การจัดบริการสุขภาพสำหรับทุกช่วงชีวิต การป้องกันโรค การคุ้มครองสุขภาพและการควบคุมโรค สนับสนุนการใช้และสร้างนวัตกรรมด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และพัฒนาข้าราชการของมนุษย์ที่ส่งเสริมการมีสุขภาพดี (อนุวัฒน์ สุขขุดิกุล, 2541) เพื่อให้ทิศทางของระบบสุขภาพเป็นไปอย่างถูกต้อง องค์กรสุขภาพ องค์กรมหาชน และองค์กรรัฐ ควรร่วมกันสร้างองค์ความรู้ของสุขภาพเชิงบวก (Positive Health) สร้างกระแสของสุขภาพดีที่สมบูรณ์ทางสุขภาพกาย สุขภาพจิต สุขภาพสังคม และสุขภาพจิตวิญญาณ ใช้นวัตกรรมเชิงรุกในการสร้างภาวะความมีสุขภาพดี วิเคราะห์และสังเคราะห์นโยบายทางสังคมเพื่อสุขภาพ สร้างความสมดุลระหว่างบริการการส่งเสริมสุขภาพ ป้องกันโรค รักษาพยาบาล และฟื้นฟูสภาพอย่างเหมาะสม เสริมแนวคิดปรัชญาตะวันออกและแบบไทยให้เป็นที่พอใจในสุขภาพอย่างเพียงพอ (จรัส สุวรรณเวลา, 2543) เพื่อเป็นเป้าหมายของการปฏิรูประบบสุขภาพโดยรวม ใช้วิชาการสุขภาพเชิงบวก สุขภาพเชิงรุก สุขภาพพอเพียง (ประเวศ วะสี, 2543) กระแสการปฏิรูประบบสุขภาพในปัจจุบันได้จุดประกายแนวคิดของการจัดรูปแบบการให้บริการสุขภาพแก่ประชาชนที่เป็นองค์รวม (Holistic) ผสมผสาน (Integrated) และต้องมีความต่อเนื่อง (Continuing) เชื่อมโยงกันระหว่างสถานพยาบาลในระดับต่าง ๆ อย่างมีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ (กระทรวงสาธารณสุข, 2544) และนับตั้งแต่กระทรวงสาธารณสุขได้มีการปฏิรูประบบการพัฒนาและรับรองคุณภาพ เป็นสิ่งที่ช่วยสนับสนุนทำให้โรงพยาบาลปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพของโรงพยาบาล เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการดูแลรักษา โดยอยู่บนมาตรฐานของวิชาชีพ และทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดความคุ้มค่า เหมาะสม และจำเป็นมากที่สุด และด้วยจากปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อภาวะสุขภาพทั้งภายในและภายนอกโรงพยาบาล เช่น โครงการหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า โครงการผู้ป่วยประกันสังคมที่ได้เพิ่มสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ในชุดสิทธิประโยชน์ หรือองค์กรประกัน (Insurance Body) ได้ส่งผลกระทบต่อการวางแผนการดูแล

ผู้ป่วยเป็นอย่างมาก รวมทั้งมาตรฐานการบริการพยาบาลและผดุงครรภ์ ระดับทุติยภูมิและตติยภูมิ พ.ศ. 2548 หมวดที่ 2 มาตรฐานการปฏิบัติการพยาบาลและผดุงครรภ์ มาตรฐานที่ 4 การจัดการการดูแลต่อเนื่อง ได้กล่าวไว้ว่า 1) มีแผนปฏิบัติการพยาบาลเพื่อให้ผู้ใช้บริการได้รับการดูแลอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ระยะแรกรับจนถึงการจำหน่าย รวมถึงการติดตามอย่างต่อเนื่อง โดยสอดคล้องกับ ภาวะสุขภาพของผู้ใช้บริการ 2) มีการวางแผนร่วมกับทีมสหวิชาชีพ เพื่อให้ผู้ใช้บริการได้รับการรักษาพยาบาลอย่างต่อเนื่อง 3) มีการบันทึกของผู้ใช้บริการ แผนการดูแลรักษา การปฏิบัติตามแผน และผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น เพื่อให้เกิดการสื่อสารที่ดีระหว่างทีมงานผู้ให้บริการ และติดตามความต่อเนื่อง ในการดูแลรักษา 4) มีแผนหรือกิจกรรม สนับสนุนการดูแลสุขภาพของตนเองของผู้ใช้บริการทั้ง รายบุคคลหรือรายกลุ่ม 5) มีแผนการจำหน่ายผู้ใช้บริการ โดย 5.1) ผู้ใช้บริการและครอบครัวได้รับการเตรียมพร้อม 5.2) มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลที่จำเป็นระหว่างผู้ใช้บริการและครอบครัวกับทีม ผู้ให้บริการ 5.3) ผู้ใช้บริการแต่ละรายได้รับการประเมินและวางแผนการรักษาเป็นระยะ เพื่อตอบสนองความต้องการด้านสุขภาพของผู้ใช้บริการ 5.4) มีกระบวนการที่จะจำหน่ายให้ผู้ใช้บริการ กลับไปใช้ชีวิตปกติกับครอบครัวได้เร็วที่สุด (กนกรวรรณ สุวรรณปฏิกรณ์. 2549) จากปัจจัยต่าง ๆ และมาตรฐานต่าง ๆ เหล่านี้ ส่งผลกระทบที่ทำให้โรงพยาบาลต่าง ๆ ได้ปรับกลยุทธ์และรูปแบบ การให้บริการอย่างมีประสิทธิภาพ มุ่งก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้ป่วยและญาติ และต้องคำนึงถึง ความคุ้มค่า เหมาะสม และจำเป็นในการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้ป่วย และโรงพยาบาลที่เป็นผู้ให้บริการ การดูแลผู้ป่วยอย่างต่อเนื่องจึงเป็นบทบาทที่สำคัญอย่างยิ่งที่ พยาบาลวิชาชีพจะต้องพัฒนาระบบการดูแลต่อเนื่องให้มีมาตรฐานตามที่มาตรฐานวิชาชีพได้ กำหนดไว้ และแม้ว่าการดูแลผู้ป่วยจะต้องมีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงไปกับสภาพของความก้าวหน้า ทางเทคโนโลยีที่มีความก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น ทำให้ประชาชนมีอายุขัยเฉลี่ยสูงมากยิ่งขึ้นด้วย การดูแล สุขภาพของประชาชนจึงเป็นสิ่งที่โรงพยาบาลหลายแห่งต้องปรับแนวทางการรักษาให้มีความ เหมาะสมกับ โรคที่เป็นอยู่ของกลุ่มต่าง ๆ มากยิ่งขึ้นเช่นกัน ด้วยงบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัด แต่ต้องใช้ให้เกิดความคุ้มค่ามากที่สุด ดังนั้น การวางแผนจำหน่ายผู้ป่วยจึงเป็นกลวิธีที่สำคัญในการ ดูแลอย่างต่อเนื่องจากโรงพยาบาลลงสู่ชุมชนหรือที่บ้าน การวางแผนจำหน่ายเป็นกระบวนการการ ดูแลความต้องการของผู้รับบริการที่ได้รับการประเมินปัญหาและความต้องการการวางแผน การ ดำเนินการให้การดูแลอย่างต่อเนื่องเพื่อมิให้การรักษาขาดตอน ซึ่งจะมีเงื่อนไขในเรื่องลำดับเวลา พื้นที่ในการดูแล เช่น โรงพยาบาล สถานพักฟื้นและบ้าน และการประสานระหว่างสาขาวิชาชีพ เข้ามาเกี่ยวข้อง (นันทวัน สุวรรณรูป. 2546)

การวางแผนจำหน่าย เป็นกระบวนการการดูแลผู้ป่วยอย่างต่อเนื่อง โดยเริ่มจากการประเมิน ปัญหาและความต้องการภายหลังจำหน่าย และการวางแผนให้สอดคล้องกับปัญหาและความ ต้องการของผู้ป่วย รวมทั้งการจัดหาแหล่งประโยชน์หรือการช่วยเหลือหรือการช่วยเหลือให้ผู้ป่วย

ได้รับการดูแลต่อเมื่อจำหน่ายกลับบ้านหรือไปยังสถานบริการบริการอื่น ๆ (American Nurse Assosiation. 1986) แผนการจำหน่ายผู้ป่วยจะต้องครอบคลุมถึงความแตกต่างของบุคคลแต่ละคน ด้วย เช่น ผู้ป่วย ผู้ดูแล ผู้ประสานงาน นักสังคมสงเคราะห์ นักอาชีวบำบัด แพทย์ประจำครอบครัว (Family Medicine) เจ้าหน้าที่สุขภาพในชุมชน และสิ่งทีอำนวยความสะดวกในชุมชน (Julie Vaughan. 2002) กระบวนการวางแผนจำหน่ายกับกระบวนการพยาบาล มีองค์ประกอบเดียวกัน ได้แก่ การประเมินปัญหาและความต้องการ การวินิจฉัยปัญหา การวางแผน การนำไปปฏิบัติตามแผน และการประเมินผลมาใช้ในการวางแผนจำหน่าย (กองการพยาบาล กระทรวงสาธารณสุข. 2539 ; Mckeehan. 1981 : 9 ; วันเพ็ญ พิชิตพรชัย. 2546 : 6 - 7)

การวางแผนจำหน่ายที่มีประสิทธิภาพ สามารถทำให้อัตราการนอนโรงพยาบาล เพิ่มความพึงพอใจของผู้ป่วย และลดอัตราการกลับมารักษาซ้ำ (Anthony & Hudson-Barr. 1998) และประสิทธิภาพการวางแผนจำหน่ายสามารถลดค่าใช้จ่าย และทำให้วันนอนโรงพยาบาลสั้นกว่าเดิม (Lowenstein & Hoff. 1994) ซึ่งจากการศึกษา พบว่า การจำหน่ายผู้ป่วยที่ล่าช้าสัมพันธ์กับแผนจำหน่ายที่ไม่มีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ประสิทธิภาพของแผนการจำหน่ายสามารถทำให้อัตราการนอนโรงพยาบาล ลดความวิตกกังวล และทำให้ผู้ป่วยสามารถเข้าใจเกี่ยวกับความเจ็บป่วยของตนเองและสามารถกลับไปใช้ชีวิตได้ตามสภาพปกติได้ (Armitage & Kavanagh. 1996 ; Bear & Myers. 1994 ; Gerties, Edman-Levitan, Daley & Delbanco. 1993) นอกจากนี้แผนจำหน่ายผู้ป่วยที่มีประสิทธิภาพ ยังช่วยอำนวยความสะดวกในการดูแลต่อเนื่องของผู้ป่วย สามารถนำแหล่งประโยชน์ในชุมชนมาใช้ให้เกิดประโยชน์มากขึ้น ครอบครัวมีความรู้เพิ่มมากขึ้น และสนับสนุนให้ผู้ป่วยได้รับความช่วยเหลือได้มากขึ้น ให้กำลังใจแก่ผู้ป่วยและญาติ และสนับสนุนให้ผู้ป่วยได้กลับไปทำงานได้ตามปกติ และยังช่วยกระตุ้นให้วิชาชีพมีการพัฒนาขึ้น (Naylor, et al. 1994 ; Redman. 1998) การใช้จ่ายที่มีประสิทธิภาพ (Cost Effectiveness) เป็นผลลัพธ์หนึ่งที่เกิดจากการวางแผนจำหน่ายที่มีประสิทธิภาพ เนื่องจากจะช่วยลดจำนวนการกลับมารักษาซ้ำ ลดวันนอนโรงพยาบาล และเพิ่มการไปใช้แหล่งประโยชน์ในชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Charlesworth & McKenzie. 1996) และนอกจากนี้การวางแผนจำหน่ายยังถือได้ว่าเป็นเครื่องชี้วัดคุณภาพของโรงพยาบาล (Lowenstein & Hoff. 1994)

โรงพยาบาลหัวเฉียว เป็นโรงพยาบาลทั่วไปที่เปิดให้บริการทุกสาขาทางการแพทย์ จำนวนเตียง 388 เตียง ในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมาโรงพยาบาลหัวเฉียวได้ให้บริการและดูแลผู้ป่วยด้วยมาตรฐานของวิชาชีพและได้รับการรับรองคุณภาพจากสถาบันและพัฒนาคุณภาพ (Reaccredit) เมื่อวันที่ 28 ธันวาคม 2551 และวางแผนจำหน่ายผู้ป่วยเป็นมาตรฐานหนึ่งในบทที่ 20 การเตรียมจำหน่ายและการดูแลอย่างต่อเนื่อง (สถาบันพัฒนาและรับรองคุณภาพโรงพยาบาล. 2543 : 107) ที่ต้องได้รับการตรวจสอบและประเมินคุณภาพการให้บริการ แม้ว่าโรงพยาบาลได้พัฒนาการวางแผน

จำหน่ายให้เกิดประโยชน์ต่อผู้ป่วยและครอบครัวในระดับหนึ่งแล้ว แต่ยังพบว่าการวางแผนจำหน่ายผู้ป่วย ยังคงต้องได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและต้องอาศัยความร่วมมือจากสาขาวิชาชีพ ผู้ป่วยและญาติ และผู้ที่เกี่ยวข้องทุกหน่วยงาน ให้ความร่วมมือการจัดการบริหารเกี่ยวกับการวางแผนจำหน่ายจนผู้ป่วยและครอบครัวสามารถจำหน่ายออกจากโรงพยาบาลอย่างปลอดภัย ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาการพัฒนา รูปแบบการวางแผนการจำหน่ายผู้ป่วยในโรงพยาบาลหัวเฉียว ขึ้น โดยลักษณะของผู้ป่วยอายุรกรรมมีปัญหาและความต้องการการดูแลต่อเนื่องเป็นส่วนใหญ่ เพื่อให้ผู้ป่วยสามารถดูแลตนเอง และได้รับการดูแลอย่างเหมาะสมกับสภาพปัญหา และความ ต้องการหลังจากจำหน่ายออกจากโรงพยาบาล รวมทั้งนำไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพการพยาบาลได้ อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยคาดว่าการศึกษาในครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อโรงพยาบาลต่อการนำไป วางแผนการดูแลผู้ป่วยได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถเห็นเป็นรูปธรรมและเห็นผลลัพธ์ที่ชัดเจน มากยิ่งขึ้น

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

1. เพื่อพัฒนารูปแบบการวางแผนจำหน่ายผู้ป่วยอายุรกรรมในโรงพยาบาลหัวเฉียว
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของคะแนนความเสี่ยงความต้องการวางแผนจำหน่ายกับการ กลับมารักษาซ้ำใน 28 วัน โดยไม่ได้วางแผน
3. เพื่อศึกษาข้อมูลด้านวันนอนโรงพยาบาลเฉลี่ย ค่ารักษาพยาบาลเฉลี่ย ของการนำ รูปแบบการวางแผนจำหน่ายไปใช้เก็บโดยแยกตามกลุ่ม DRG นำไปเปรียบเทียบกับข้อมูลย้อนหลัง (Retrospective Study) ในช่วงเดือนมกราคม-สิงหาคม พ.ศ. 2550

1.3 คำถามการวิจัย

1. รูปแบบการวางแผนจำหน่ายผู้ป่วยอายุรกรรมในโรงพยาบาลหัวเฉียวเป็นอย่างไร
2. ความสัมพันธ์ของคะแนนความเสี่ยงความต้องการวางแผนจำหน่ายกับการกลับมา รักษาซ้ำใน 28 วัน โดยไม่ได้วางแผนเป็นอย่างไร
3. ข้อมูลด้านวันนอนโรงพยาบาลเฉลี่ย ค่ารักษาพยาบาลเฉลี่ยของการนำรูปแบบการ วางแผนจำหน่ายไปใช้แยกตามกลุ่ม DRG นำไปเปรียบเทียบกับข้อมูลย้อนหลัง (Retrospective Study) ในช่วงเดือนมกราคม – สิงหาคม พ.ศ. 2550 เป็นอย่างไร

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาเฉพาะผู้ป่วยอายุรกรรม อายุ 56 ปีขึ้นไป ที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลหัวเฉียว หอผู้ป่วยสามัญหญิงนับตั้งแต่ 10 กันยายน ถึงวันที่ 30 พฤศจิกายน พ.ศ. 2550 รวมระยะเวลา 16 สัปดาห์

1.5 ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษาในการวิจัยครั้งนี้มีดังนี้

1.5.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variable)

ตัวแปรอิสระเป็นรูปแบบการวางแผนจำหน่ายผู้ป่วยโดยใช้รูปแบบการจำหน่ายประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ การคัดกรองและประเมินความเสี่ยงความต้องการวางแผนจำหน่ายผู้ป่วย การสร้างแผนการจำหน่าย และการยืนยันแผนการจำหน่าย ซึ่งพัฒนาโดย จูดิท โรเดนส์ และ อริสชาเบท ทาฟท์ (Judith Rorden & Elizabeth Taft : 1990) มาพัฒนาเป็นรูปแบบการจำหน่ายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

1.5.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable)

ตัวแปรตามเป็นผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากกระบวนการวางแผนจำหน่ายผู้ป่วย ได้แก่

1. วันนอนโรงพยาบาลเฉลี่ยตามกลุ่มโรค DRG
2. ค่ารักษาพยาบาลเฉลี่ยตามกลุ่มโรค DRG
3. การกลับมารักษาซ้ำ (Readmission) โดยไม่ได้วางแผนภายใน 28 วัน หลังจำหน่ายของ

ผู้ป่วย

1.6 นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

รูปแบบการวางแผนจำหน่าย หมายถึง แบบแผนการวางแผนจำหน่ายผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลหัวเฉียว โดยมีพยาบาลวิชาชีพเป็นผู้ทำหน้าที่ประเมินความเสี่ยงและความต้องการวางแผนจำหน่าย วางแผนการดูแล และประสานงานกับทีมสหสาขาวิชาชีพ เพื่อให้มีการเตรียมผู้ป่วยและครอบครัวสามารถดูแลตนเองได้อย่างต่อเนื่องตามกระบวนการวางแผนจำหน่ายประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 การประเมินความเสี่ยงและความต้องการการวางแผน

เจ้าหน้าที่ผู้ป่วยหลังจำหน่าย (Assessent) ขั้นตอนที่ 2 การสร้างแผนการจำหน่าย (Building a Plan) ขั้นตอนที่ 3 การยืนยันแผนการจำหน่าย (Confirming the Plan) (Judith Warning Rorden & Eliza beth Taft. 1990 : 181)

ผลลัพธ์การวางรูปแบบวางแผนจำหน่าย หมายถึง ผลที่เกิดจากการนำรูปแบบการวางแผนจำหน่ายไปใช้ ได้แก่ 1) ค่ารักษาพยาบาลเฉลี่ยตามกลุ่มโรค DRG 2) วันนอนโรงพยาบาลเฉลี่ยตามกลุ่มโรค DRG 3) ความสัมพันธ์ระหว่างระดับคะแนนความเสี่ยงความต้องการวางแผนจำหน่ายกับการกลับมารักษาซ้ำใน 28 วัน โดยไม่ได้วางแผน

ค่ารักษาพยาบาล หมายถึง เงินที่สถานพยาบาลเรียกเก็บในการรักษาพยาบาลต่อไปนี้ ค่ายา ค่าเลือด และส่วนประกอบของเลือดหรือสารทดแทน ค่าน้ำเกลือ หรืออาหารทางเส้นเลือด ค่าออกซิเจน และอื่น ๆ ทำนองเดียวกับที่ใช้ในการบำบัดรักษาโรค ค่าอวัยวะเทียม และอุปกรณ์ในการบำบัดโรค รวมทั้งค่าซ่อมแซมต่าง ๆ ค่าบริการทางการแพทย์ ค่าตรวจ ค่าวิเคราะห์โรค แต่ไม่รวมถึงค่าจ้างพยาบาลพิเศษ ค่าธรรมเนียมพิเศษ และค่าบริการพิเศษอื่นทำนองเดียวกันที่มีลักษณะเป็นเงินตอบแทนพิเศษ รวมทั้งค่าห้อง และค่าอาหารตลอดเวลาที่เข้ารับการรักษาพยาบาล

วันนอนโรงพยาบาล หมายถึง จำนวนวันที่ผู้ป่วยอยู่รักษาเป็นผู้ป่วยในในโรงพยาบาล โดยนำวันที่จำหน่ายลบบด้วยวันที่เข้ารับการรักษา ผู้ป่วยที่จำหน่ายในวันเดียวกับวันที่เข้ารับการรักษาให้นับเป็น 1 วัน

การกลับมารักษาซ้ำใน 28 วัน โดยไม่ได้วางแผน หมายถึง จำนวนผู้ป่วยที่ต้องกลับเข้ามารักษาในโรงพยาบาลโดยไม่ได้วางแผนไว้ก่อนภายใน 28 วัน หลังจากจำหน่ายออกจากโรงพยาบาลในเดือนหนึ่ง ๆ มีหน่วยนับเป็นราย

กลุ่มวินิจฉัยโรคร่วม (Diagnosis Related Group : DRG) หมายถึง การจัดกลุ่มโรคของผู้ป่วยที่ใช้ทรัพยากรในการรักษาใกล้เคียงกันไว้ในกลุ่มเดียวกัน

ผู้ป่วยใน หมายถึง ผู้ป่วยซึ่งมารับการรักษาพยาบาลในแผนกอายุรกรรม โดยผู้ประกอบวิชาชีพผู้ให้การรักษายาบาลสั่งรับไว้ เพื่อให้อยู่พักรักษาในสถานพยาบาล และได้รับการลงทะเบียนเป็นผู้ป่วยใน

ผู้ป่วยอายุรกรรม หมายถึง ผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษาด้วยปัญหาของโรคทางอายุรกรรมโดยมีแพทย์แผนกอายุรกรรมเป็นแพทย์เจ้าของไข้

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

นำผลลัพธ์ของการพัฒนารูปแบบแผนจำหน่ายที่ได้ ไปพัฒนากระบวนการวางแผนจำหน่ายผู้ป่วยอายุรกรรม เพื่อให้การคัดกรองแยกแยะระดับความต้องการการวางแผนจำหน่ายให้มี

ความชัดเจนและนำไปสู่การวางแผนการดูแลต่อเนื่องอย่าง และเหมาะสมมิให้ขาดตอนตรงกับ ปัญหาและความเสี่ยงของผู้ป่วยอย่างแท้จริง ผู้ป่วยและครอบครัวได้รับการพัฒนาศักยภาพอย่าง เต็มที่ก่อนกลับบ้าน เป็นการป้องกันการกลับมารักษาซ้ำ โดยไม่ได้วางแผนโดยไม่จำเป็น ช่วยลด ค่าใช้จ่ายของผู้ป่วยและครอบครัว ช่วยลดวันนอน โรงพยาบาลทำให้การบริหารการใช้เตียงใน โรงพยาบาลเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้การจัดการอัตรากำลังของพยาบาลและเจ้าหน้าที่มี ความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

